

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

27. februar 2002 *

I sag T-34/00,

Eurocool Logistik GmbH, Linz (Østrig), ved advokat G. Secklehner, og med valgt
adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)
(KHIM) ved O. Montalto, E. Joly og G. Schneider, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelsen af 9. december 1999 fra Første
Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker
og Design) (sag R 233/1999-1) vedrørende registrering af ordet EUROCOOL
som EF-varemærke,

* Processprog: tysk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. Mengozzi, og dommerne V. Tiili og R.M. Moura Ramos,

justitssekretær: fuldmægtig D. Christensen,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 21. februar 2000,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 20. juni 2000,

og efter mundtlig forhandling den 14. juni 2001,

afsagt følgende

Dom

Tvistens baggrund

- 1 Den 6. juni 1996 indgav sagsøgeren i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, en

EF-varemærkeansøgning vedrørende et ordmærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

- 2 Der er ansøgt om registrering af ordet EUROCOOL.
- 3 De tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører, henhører under klasse 39 og 42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer for hver klasse til følgende beskrivelse:

klasse 39: »Opbevaring og lagring af varer; særlig køle- og dybfrostvarer; rådgivning og oplysninger vedrørende lageropbevaring af varer, særlig af køle- og dybfrostvarer; udlejning af lagerplads; transport af dybfrostvarer med motorkøretøjer og lastvogne; rådgivning og oplysninger om transportanliggender vedrørende køle- og dybfrostvarer; udlejning af frysehuse, fryseskabe og lageranordninger til køle- og dybfrostvarer«

klasse 42: »Udarbejdelse af logistiksystemer, særlig til transport og opbevaring af køle- og dybfrostvarer; udvikling af software til lageropbevaring, ekspedition og transport af køle- og dybfrostvarer«.

- 4 Ved meddelelse af 5. november 1998 meddelte undersøgeren sagsøgeren, at ordet EUROCOOL ikke forekom ham at kunne registreres, idet det manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, i forhold til de tjenesteydelser, der var omfattet af varemærkeansøgningen.
- 5 Ved afgørelse af 11. marts 1999 afslog undersøgeren ansøgningen i henhold til artikel 38 i forordning nr. 40/94 med den begrundelse, der var anført i hans meddelelse af 5. november 1998.
- 6 Den 10. maj 1999 påklagede sagsøgeren undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 59 i forordning nr. 40/94.
- 7 Ved afgørelse af 9. december 1999 (herefter »den anfægtede afgørelse«), der blev meddelt sagsøgeren den 15. december 1999, stadfæstede appelkammeret undersøgerens afvisning (punkt 1 i den anfægtede afgørelses konklusion) med den begrundelse, at ordet EUROCOOL manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, og at det var udelukkende beskrivende i samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c)'s forstand. Endvidere blev klagen hjemvist til undersøgeren med henblik på en bedømmelse af beviset for, at varemærket havde opnået fornødent særpræg ved brug i henhold til forordningens artikel 7, stk. 3 (punkt 2 i den anfægtede afgørelses konklusion).
- 8 Appelkammeret fandt nærmere bestemt, at undersøgerens afgørelse var berettiget, idet ordet EUROCOOL betegner oplagring og transport af kølevarer inden for det europæiske område. Ifølge appelkammeret består ordsammensætningen EUROCOOL, der er i overensstemmelse med det engelske sprogs grammatiske regler, af et gængs ord »COOL«, der angiver området for de pågældende tjenesteydelser, og en lige så gængs forstavelse »EURO«, der oplyser om det geografiske område for disse tjenesteydelser.

Parternes påstande

9 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Punkt 1 i den anfægtede afgørelses konklusion annulleres.
- Varemærkeansøgningen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på fortsættelse af registreringsproceduren.
- Subsidiært annulleres punkt 1 i den anfægtede afgørelses konklusion, og varemærkeansøgningen hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på fortsættelse af registreringsproceduren, for så vidt angår følgende tjenesteydelser:

klasse 39: »Opbevaring og lagring af dybfrostvarer; udlejning af lagerplads; rådgivning og oplysninger vedrørende lageropbevaring af dybfrostvarer; transport af dybfrostvarer med motorkøretøjer og lastvogne; rådgivning og oplysninger om transportanliggender vedrørende dybfrostvarer; udlejning af frysehuse, fryseskabe og lageranordninger til dybfrostvarer«

klasse 42: »Udarbejdelse af logistiksystemer til transport af dybfrostvarer; udvikling af software til lageropbevaring, ekspedition og transport af dybfrostvarer«

— eller mere subsidiært for så vidt angår følgende tjenesteydelser:

klasse 39: »Opbevaring og lagring af varer; udlejning af lagerplads; rådgivning og oplysninger vedrørende lageropbevaring af varer«

klasse 42: »Udarbejdelse af logistiksystemer«.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er forbundet med proceduren for appelkammeret.

10 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

— Harmoniseringskontoret frifindes.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Den principale og de subsidiære påstande om, at sagen skal hjemvises til Harmoniseringskontoret med henblik på fortsættelse af registreringsproceduren

- 11 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret, som gives et pålæg om at fortsætte registreringsproceduren.
- 12 Ifølge artikel 63, stk. 6, i forordning nr. 40/94 skal Harmoniseringskontoret træffe de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af afgørelsen fra Fællesskabets retsinstanser. Det tilkommer derfor ikke Retten at give Harmoniseringskontoret et pålæg. Det påhviler dette at drage konsekvenserne af nærværende doms konklusion og præmisser (Rettens dom af 31.1.2001, sag T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld mod KHIM (Giroform), Sml. II, s. 433, præmis 33). De her omhandlede påstande må følgelig afvises.

Påstanden om annullation af punkt 1 i den anfægtede afgørelses konklusion

- 13 Sagsøgeren har påberåbt sig tre anbringender, det første i det væsentlige om tilsidesættelse af retten til kontradiktion, det andet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 og det tredje om tilsidesættelse af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra b).

Det første anbringende, tilsidesættelse af retten til kontradiktion

— Parternes argumenter

- 14 Sagsøgeren har bemærket, at undersøgerens afgørelse af 11. marts 1999 udelukkende støttes på artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, og at den anfægtede afgørelse derimod støttes på samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra b) og c). Ifølge sagsøgeren burde undersøgeren ligeledes have henvist til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Såfremt det modsatte anerkendes, får undersøgerne ifølge sagsøgeren mulighed for til enhver tid at fremkomme med nye begrundelser for afvisningen, der kan læses »mellem linjerne« i en begrundelse, der måske bevidst er formuleret generelt.
- 15 Sagsøgeren har under retsmødet anført, at selskabet med angivelsen af undersøgerne i stævningen har henvist til undersøgeren og appelkammeret, og at selskabet navnlig har kritiseret det forhold, at appelkammeret fremkom med en ny absolut registreringshindring, uden at sagsøgeren havde fået mulighed for at udtale sig herom, da hindringen ikke var nævnt i afgørelsen af 11. marts 1999. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet i sit indlæg for Appelkammeret, hvori der blev redegjort for begrundelsen for, at sagsøgeren anfægtede denne afgørelse, for en sikkerheds skyld særskilt henviste til artikel 7, stk. 11, litra c), i forordning nr. 40/94. Sagsøgeren har tilføjet, at såfremt denne artikel var blevet påberåbt af undersøgeren, kunne selskabet også have redegjort for, at det pågældende ord ikke var beskrivende.
- 16 Harmoniseringskontoret har anført, at sagsøgerens anbringende om manglende begrundelse ikke kan antages til realitetsbehandling, da det vedrører undersøgerens afgørelse og ikke appelkammerets, der er den afgørelse, som er anfægtet for Retten.

— Rettens bemærkninger

- 17 Undersøgeren afviste varemærket EUROCOOL, fordi det manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, i forhold til de tjenesteydelser, der var omfattet af ansøgningen. Appellkammeret har fastslået, at det pågældende ord ikke alene strider mod den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, men ligeledes mod registreringshindringen i samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c).
- 18 Betragtes sagsøgerens påstande samlet, skal det bemærkes, at sagsøgeren i det væsentlige på den ene side påstår, at appellkammeret alene kunne udtale sig om den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, hvis undersøgeren selv havde gjort det. På den anden side har sagsøgeren anført, at appellkammeret ex officio anvendte en absolut registreringshindring, der ikke var blevet påberåbt af undersøgeren, uden at sagsøgeren var blevet opfordret til først at fremkomme med sine bemærkninger.
- 19 Sagsøgerens anbringende, der reelt består i et klagepunkt vedrørende tilsidesættelse af retten til kontradiktion, kan derfor antages til realitetsbehandling, for så vidt det vedrører den anfægtede afgørelse.
- 20 Det skal i denne forbindelse for det første anføres, at princippet om beskyttelse af retten til kontradiktion er fastslået i artikel 73 i forordning nr. 40/94, hvorefter Harmoniseringskontorets afgørelser kun må støttes på grunde, som parterne har haft lejlighed til at udtale sig om.

- 21 Endvidere er retten til kontradiktion et almindeligt fællesskabsretligt princip, hvorefter adressaterne for offentlige myndigheders beslutninger, der føleligt berører disse adressaters interesser, i rette tid skal have lejlighed til at fremføre deres synspunkter (Domstolens dom af 23.10.1974, sag 17/74, Transocean Marine Paint mod Kommissionen, Sml. s. 1063, præmis 15).
- 22 Det følger endelig af Rettens praksis, at appelkammeret har tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion, idet det ikke har givet denne mulighed for at fremsætte bemærkninger til de absolutte registreringshindringer, som appelkammeret ex officio har lagt til grund (Rettens dom af 16.2.2000, sag T-122/99, Procter & Gamble mod KHIM (formen af et stykke sæbe), Sml. II, s. 265, præmis 47).
- 23 For så vidt angår undersøgerens afgørelse i denne sag er den begrundet i en sproglig analyse af hver af de elementer, som det pågældende ord består af, nemlig forkortelsen »EURO« og adjektivet »COOL«. Ifølge undersøgeren giver sammensætningen af disse to almindelige ord ikke ordet EUROCOOL en fantasifuld eller særpræget karakter. Undersøgerens afvisning af EF-varemærkeansøgningen blev således udelukkende begrundet med det pågældende ords manglende fornødne særpræg. Den blev ikke begrundet med ordets beskrivende karakter.
- 24 Hvad angår den anfægtede afgørelse støttes den på to absolutte registreringshindringer, nemlig ordet EUROCOOL's manglende fornødne særpræg og dets udelukkende beskrivende karakter. For så vidt angår den sidstnævnte registreringshindring bemærkede appelkammeret, at artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 forbyder, at en virksomhed får en eneret til i omsætningen at anvende et ord, der alene på en sædvanlig måde beskriver beskaffenheden eller anvendelsen af de varer eller tjenesteydelser, der er gjort krav på. Endvidere var appelkammeret af den opfattelse, at en sådan angivelse nødvendigvis skal holdes til rådighed med henblik på en almindelig anvendelse, da konkurrenterne har en

saglig interesse i frit at anvende den (punkt 12 i den anfægtede afgørelses begrundelse). Disse argumenter, der udelukkende vedrører artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, var imidlertid ikke nævnt i undersøgerens afgørelse.

- 25 Selv om det erkendes, at de omstændigheder, der kan begrunde de pågældende to absolutte registreringshindringer, i et vist omfang kan overlappe hinanden, står det dog fast, at disse hindringer har hvert sit anvendelsesområde (jf. i denne retning Rettens dom af 7.6.2001, sag T-359/99, DKV mod KHIM (EuroHealth), Sml. II, s. 1645, præmis 48). De absolutte registreringshindringer i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 kan nemlig ikke reduceres til samlet at vedrørende manglende fornødent særpræg, idet de er formuleret i to adskilte bestemmelser.
- 26 Det første anbringende om tilsidesættelse af retten til kontradiktion skal derfor tages til følge, for så vidt appelkammeret anvendte den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, navnlig på grundlag af et krav om, at beskrivende angivelser holdes til rådighed, uden at sagsøgeren fik mulighed for i rette tid at udtale sig om denne absolutte registreringshindring og den begrundelse, der var påberåbt til støtte herfor.
- 27 Det er derfor uforholdent, at Retten analyserer berettigelsen af det andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Det er dog nødvendigt at efterprøve, om appelkammeret med rette anså ordet EUROCOOL for at mangle fornødent særpræg.

Det tredje anbringende, tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

— Parternes argumenter

- 28 Sagsøgeren har anført, hvilket er i strid med appelkammerets opfattelse, at sammensætningen af ordene »EURO« og »COOL« i ordet EUROCOOL giver dette flere mulige betydninger og fornødent særpræg, da dette ord skal bedømmes i sin helhed og ikke ved at analysere hver af dets bestanddele. Herudover kan det anfægtede varemærke ifølge sagsøgeren registreres, fordi det drejer sig om et ord, der er skabt ud af fantasien.
- 29 Hvad angår ordet »EURO« er sagsøgeren af den opfattelse, at hovedparten af borgerne i Den Europæiske Union umiddelbart forbinder dette ord med den nye fælles mønt og ikke opfatter det som en geografisk angivelse. Hvad angår adjektivet »COOL« har sagsøgeren gjort gældende, at dette ord kan tillægges flere andre betydninger end den, der er angivet i den anfægtede afgørelse. Hvad angår ordet EUROCOOL har sagsøgeren påstået, at det er resultatet af en usædvanlig sammenstilling af to ord, og at det blot antyder, at de tjenesteydelser, sagsøgeren udbyder, vedrører rådgivning og oplysninger om en »cool verden med euro« samt de dertil hørende logistiksystemer.
- 30 Endvidere har sagsøgeren bemærket, at det i henhold til Harmoniseringskontorets faste praksis kan udledes af udtrykket »mangler fornødent særpræg« i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, at et minimum af særpræg er tilstrækkeligt, og at det er i overensstemmelse med denne bestemmelse, at det skal bedømmes, om et ord har dette særpræg, uafhængigt af det forhold, om det er eller ikke er af beskrivende karakter.

- 31 Sagsøgeren har konkluderet, at selv om ordet EUROCOOL har et begrænset særpræg, indeholder det et nyskabende element, så meget desto mere som det ikke findes i nogen engelsk eller tysk ordbog.
- 32 Harmoniseringskontoret er af den opfattelse, som også appelkammeret havde, at ordet EUROCOOL umiddelbart af en engelsktalende omsætningskreds opfattes som en banal henvisning til det forhold, at de omfattede tjenesteydelser er europæiske transport-, oplagrings- eller opbevaringsydelser, der er forsynet med et kølesystem, eller endog at dette kølesystem er i overensstemmelse med de normer, der findes i gældende fællesskabsretlige bestemmelser. En sådan sammensætning, der mangler fantasifulde elementer, begrænser sig til at give væsentlige oplysninger om de tjenesteydelser, som den finder anvendelse på.
- 33 Harmoniseringskontoret har bemærket, at ordet »EURO« ifølge ordbogen *Collins Cobuild English Dictionary* (1992-udgaven) anvendes til at danne ord, der beskriver eller henviser til noget, der vedrører Europa eller Den Europæiske Union. Elementet »EURO« sættes således ofte sammen med andre udtryk for at danne forstavelsen i nye ord. Harmoniseringskontoret afviser således sagsøgerens argument om, at indførelsen af den fælles mønt skulle have ændret en sådan opfattelse af ordet »EURO«, idet indførelsen af euroen ikke har påvirket dannelsen af sammensatte ord, der er skabt med forstavelsen »EURO«.
- 34 Harmoniseringskontoret har gjort gældende, at ordet »COOL« som et adjektiv betyder »køligt, behageligt og forfriskende i modsætning til meget varmt eller koldt«. Denne opfattelse af ordet »COOL« kan ifølge Harmoniseringskontoret ikke undgå at vække opmærksomheden hos de fødevarereproducenter, som de tjenesteydelser, ordet EUROCOOL betegner, er rettet til.
- 35 Endvidere er Harmoniseringskontoret af den opfattelse, at sammenstillingen af ordene »EURO« og »COOL« ikke har noget særpræget element, idet disse to ord

er sammensat i overensstemmelse med grammatiske regler. Endvidere har det pågældende ord ikke noget fantasifuldt element. Endelig har Harmoniseringskontoret anført, at det forhold, at ordet EUROCOOL ikke forekommer i nogen ordbog eller encyklopædi, ikke er tilstrækkeligt til at give det det minimum af særpræg, der kræves.

— Rettens bemærkninger

- 36 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som mangler fornødent særpræg«, udelukket fra registrering. Endvidere bestemmer artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94, at »[s]tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.
- 37 De af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 omfattede tegn er tegn, der er uegnede til at udføre varemærkets væsentligste funktion, nemlig at angive varens eller tjenesteydelsens oprindelse, således at forbrugeren, der erhverver den vare eller tjenesteydelse, som varemærket betegner, ved en senere erhvervelse kan gentage oplevelsen, hvis den er positiv, eller undgå den, hvis den er negativ.
- 38 Et varemærkes fornødne særpræg skal bedømmes dels i forhold til de varer eller tjenesteydelser, der er ansøgt om registrering for (jf. Rettens dom af 26.10.2000, sag T-345/99, Harbinger mod KHIM (TRUSTEDLINK), Sml. II, s. 3525, præmis 32), dels i forhold til opfattelsen hos den tilsigtede omsætningskreds, der udgøres af forbrugeren af disse varer eller tjenesteydelser.

- 39 Det fremgår endelig af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, at det er tilstrækkeligt med et minimum af særpræg for, at registreringshindringen i denne artikel ikke finder anvendelse.
- 40 I denne sag skal det først fastslås, at appelkammeret ikke foretog en tilstrækkelig analyse i forbindelse med anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- 41 Appelkammeret fandt således dels, at forstavelsen »EURO« ifølge den engelske ordbog *Collins Cobuild English Dictionary* (1995-udgaven) anvendes til at danne ord, der beskriver eller hentyder til ting, der vedrører Europa eller Den Europæiske Union, dels at adjektivet »COOL« ifølge den engelske ordbog »The New Shorter Oxford English Dictionary« (1993-udgaven) betyder »køligt, behageligt og forfriskende i modsætning til meget varmt eller koldt« (punkt 14 og 15 i den anfægtede afgørelses begrundelse). Hvad angår ordet EUROCOOL var appelkammeret af den opfattelse, at det har en forståelig, klar og utvetydig betydning, og at det derfor ikke giver andre oplysninger end den objektive, klare og umiddelbart forståelige erklæring om, at det drejer sig om tjenesteydelser, der vedrører transport af kølevarer inden for det europæiske område og deres opbevaring på køl (punkt 18 i den anfægtede afgørelses begrundelse).
- 42 Appelkammeret udledte således det pågældende varemærkes manglende særpræg af det forhold, at ordsammensætningen EUROCOOL, der er i overensstemmelse med de grammatiske regler for det engelske sprog, udelukkende består af et gængs ord »cool«, der angiver arten af de pågældende tjenesteydelser, og af en lige så gængs forstavelse »euro«, der oplyser om det geografiske område for disse tjenesteydelser.

- 43 Det forhold, at det omtvistede tegn kan bestå af elementer, der kan henvise til visse egenskaber ved de tjenesteydelser, der er omfattet af registreringsansøgningen, og at sammensætningen af disse forhold overholder de sproglige regler, er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at begrunde, at den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 finder anvendelse, medmindre det påvises, at et sådant tegn bedømt i sin helhed ikke giver den tilsigtede omsætningskreds mulighed for at adskille ansøgerens tjenesteydelser fra konkurrenternes.
- 44 Det fremgår endvidere, at appelkammeret angav, at det ikke i ordet EUROCOOL fandt det fantasifulde element, som sagsøgeren har påberåbt sig (punkt 18 i den anfægtede afgørelses begrundelse).
- 45 Det skal i denne forbindelse anføres, at det fremgår af Rettens praksis, at manglende fornødent særpræg ikke kan udledes af, at der ikke er et usædvanligt islæt (Rettens dom af 5.4.2001, sag T-87/00, Bank für Arbeit und Wirtschaft mod KHIM (EASYBANK), Sml. II, s. 1259, præmis 39) eller et minimumspræg af opfindsomhed (Rettens domme af 31.1.2001, sag T-135/99, Taurus-Film mod KHIM (Cine Action), Sml. II, s. 379, præmis 31, og sag T-136/99, Taurus-Film mod KHIM (Cine Comedy), Sml. II, s. 397, præmis 31). Et EF-varemærke kræver nemlig ikke nødvendigvis en nyskabelse og bygger ikke på et originalt eller fantasifuldt element, men på dets egnethed til at individualisere varer eller tjenesteydelser på markedet i forhold til varer eller tjenesteydelser af samme art, som konkurrenterne udbyder.
- 46 Det skal inden for rammerne af den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 afgøres, således som det er anført i præmis 45, om ordet EUROCOOL samlet set giver den tilsigtede omsætningskreds mulighed for at individualisere EF-varemærkeansøgerens tjenesteydelser fra tjenesteydelser af en anden forretningsmæssig oprindelse.

- 47 I den foreliggende sag må den tilsigtede omsætningskreds anses for at være specialiseret, veloplyst, opmærksom og velunderrettet (jf. i denne retning Domstolens dom af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 26, og EuroHealth-dommen, præmis 27). De pågældende tjenesteydelser er, som appelkammeret med rette fastslog, rettet mod erhvervsdrivende, der driver virksomhed inden for fødevare- og hotelsektoren. Endvidere følger det af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94, at den relevante tilsigtede omsætningskreds, som den absolutte registreringshindring skal bedømmes i forhold til, er den engelsktalende forbruger.
- 48 Det skal i lyset af disse forhold først bemærkes, at ordet EUROCOOL består af forstavelsen »EURO« og adjektivet »COOL«. Som anført af appelkammeret, anvendes »EURO« sædvanligvis som henvisning til Europa eller Den Europæiske Union, og »COOL« kan betegne noget behageligt og forfriskende og således antyde en vis beskaffenhed.
- 49 Endvidere kan ordet EUROCOOL let og umiddelbart huskes af den tilsigtede omsætningskreds. Det følger heraf, at ordet EUROCOOL bedømt i sin helhed har en iboende evne til i den tilsigtede omsætningskreds at blive opfattet som et tegn med fornødent særpræg.
- 50 Det skal ligeledes anføres, at appelkammeret ikke i den anfægtede afgørelse har angivet, at ordet EUROCOOL bedømt i sin helhed er en artsbetegnelse eller sædvanligt inden for fødevare- og hotelsektoren eller i sektoren for de tjenesteydelser, der er omfattet af klasse 39 og 42 i Nice-arrangementet, og som er opregnet ovenfor i præmis 3, med henblik på at identificere eller kendetegne disse sidstnævnte.

- 51 Endvidere har appelkammeret ikke godtgjort, at det pågældende ord bedømt i sin helhed ikke giver den tilsigtede omsætningskreds mulighed for at adskille sagsøgerens varer fra varer af en anden forretningsmæssig oprindelse.
- 52 Det følger af ovenstående betragtninger, at appelkammeret med urette fandt, at ordet EUROCOOL manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.
- 53 Det fremgår heraf, at punkt 1 i den anfægtede afgørelses konklusion skal annulleres.

Sagens omkostninger

- 54 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 55 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 136, stk. 2, betragtes nødvendige udgifter, som er afholdt af parterne i forbindelse med sagen for appelkammeret, som omkostninger, der kan kræves erstattet.
- 56 Da Harmoniseringskontoret har tabt sagen, pålægges det at betale sagsøgerens omkostninger, herunder de nødvendige udgifter til sagen for appelkammeret, i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) Punkt 1 i afgørelsen af 9. december 1999 fra Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 233/1999-1) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Mengozzi

Tiili

Moura Ramos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. februar 2002.

H. Jung

Justitssekretær

P. Mengozzi

Afdelingsformand